

A BIZOTTSÁG (EU) 2019/1109 VÉGREHAJTÁSI HATÁROZATA**(2019. június 27.)**

az Észak-Macedóniából, Oroszországból és Törökországból származó, vasból (de nem öntöttvasból) vagy acélból (de nem rozsdamentes acélból) készült, négyzet vagy téglalap keresztmetszetű hegesztett csövek és üreges profilok behozatalára vonatkozó eljárás megszüntetéséről

AZ EURÓPAI BIZOTTSÁG,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre,

tekintettel az Európai Unióban tagsággal nem rendelkező országokból érkező dömpingelt behozattal szembeni védelemről szóló 2016. június 8-i (EU) 2016/1036 európai parlamenti és tanácsi rendeletre ⁽¹⁾ (a továbbiakban: az alaprendelet) és különösen annak 9. cikkére,

a tagállamokkal folytatott konzultációt követően,

mivel:

1. ELJÁRÁS**1.1. Az eljárás megindítása**

- (1) 2018. szeptember 28-án az alaprendelet 5. cikk alapján az Európai Bizottság (a továbbiakban: a Bizottság) dömpingellenes vizsgálatot indított az Észak-Macedóniából, Oroszországból és Törökországból (a továbbiakban: az érintett országok) származó vasból (de nem öntöttvasból) vagy acélból (de nem rozsdamentes acélból) készült, négyzet vagy téglalap keresztmetszetű hegesztett csövek és üreges profilok Unióba történő behozatalára vonatkozóan, kivéve az olaj vagy gáz szállítására használt vezetékcsövet és az olaj- vagy gázfűrészhöz való béléscsövet és termelőcsövet (a továbbiakban: üreges idomacélok). A Bizottság a vizsgálat megindításáról értesítést ⁽²⁾ tett közzé az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* (a továbbiakban: a vizsgálat megindításáról szóló értesítés).
- (2) A Bizottság a vizsgálatot a hegesztett acélcsövek európai uniós gazdasági ágazatának védelmi bizottsága (a továbbiakban: panaszos) által az uniós gyártók nevében 2018. augusztus 14-én benyújtott panaszt követően indította meg. A panaszos által képviselt vállalkozások az üreges idomacélok teljes uniós termelésének több mint 40 %-át képviselték. A panaszban foglalt, a dömpinggel és az abból eredő jelentős kárral kapcsolatos bizonyítékok elegendőek voltak a vizsgálat megindításához.

1.2. Nyilvántartásba vétel iránti kérelem

- (3) A panaszos 2018. december 20-án az alaprendelet 14. cikkének (5) bekezdése alapján kérelmezte az érintett országokból származó behozatok nyilvántartásba vételét. A panaszos a következők összehasonlítása alapján feltételezte, hogy az érintett országokból származó behozatal jelentős mértékben növekedett:
  - a) a vizsgálati időszak (2018. július-október) végét követő időszakra vonatkozó mennyiség a 2017. július-október közötti időszakhoz képest, és
  - b) az érintett országokból származó átlagos havi behozatal a vizsgálat megindítását követő időszakban (2018. október és november) az előző év hasonló időszakához képest.

⁽¹⁾ HLL 176., 2016.6.30., 21. o.

⁽²⁾ Értesítés a Macedónia Volt Jugoszláv Köztársaságból, az Oroszországból és a Törökországból származó, vasból (de nem öntöttvasból) vagy acélból (de nem rozsdamentes acélból) készült, négyzet vagy téglalap keresztmetszetű hegesztett csövek és üreges profilok behozatalára vonatkozó dömpingellenes eljárás megindításáról (HL C 347., 2018.9.28., 6. o.).

1.3. Érdekeltek felek

- (4) A Bizottság az eljárás megindításáról szóló értesítésben felkérte az érdekelt feleket, hogy a vizsgálatban való részvétel érdekében vegyék fel vele a kapcsolatot. A Bizottság emellett külön tájékoztatta a panaszost, a többi ismert uniós gyártót, az ismert exportáló gyártókat, Észak-Macedónia, Oroszország és Törökország hatóságait, az ismert importőröket, kereskedőket, valamint az érintettként ismert szervezeteket a vizsgálat megindításáról, és felkérte azokat a részvételre.
- (5) Az érdekelt feleknek lehetőségük nyílt a vizsgálatok megindításával kapcsolatos észrevételeik megtételére, valamint a Bizottsággal és/vagy a kereskedelmi ügyekben eljáró meghallgató tisztviselővel tartandó meghallgatás kérelmezésére.

1.4. Mintavétel

- (6) A Bizottság az eljárás megindításáról szóló értesítésben jelezte, hogy az alaprendelet 17. cikke alapján mintavételt végezhet az érdekelt felek körében.

1.4.1. Mintavétel az uniós gyártók körében

- (7) A Bizottság az eljárás megindításáról szóló értesítésben közölte továbbá, hogy az alaprendelet 17. cikkével összhangban ideiglenesen kiválasztott egy uniós gyártókból álló mintát. A Bizottság a mintát a hasonló termék 2017. július és 2018. június közötti, Unión belüli termelési volumene és a földrajzi eloszlás alapján választotta ki. A Bizottság felkérte az érdekelt feleket, hogy tegyenek észrevételeket az ideiglenes mintával kapcsolatban. Az egyik ideiglenesen kiválasztott gyártó arról tájékoztatta a Bizottságot, hogy nem volt abban a helyzetben, hogy teljes kérdőívet töltsön ki, és ezért nem kíván részt venni az uniós gyártók mintájában. Következésképpen a Bizottság úgy határozott, hogy felülvizsgálja az uniós gyártók mintáját, és ezt a gyártót a termelési volumen tekintetében a következő legnagyobb uniós gyártóval váltja fel. A végleges minta a hasonló termék becsült uniós termelésének több mint 30 %-át képviselte, és az uniós gazdasági ágazat tekintetében reprezentatívnak minősült.

1.4.2. Mintavétel az importőrök körében

- (8) A mintavétel szükségességének eldöntéséhez, szükséges esetben pedig a minta kiválasztásához a Bizottság arra kérte a független uniós gyártókat, hogy közöljék az eljárás megindításáról szóló értesítésben meghatározott információkat.
- (9) Tizenkét független importőr jelentkezett a Bizottságnál, amelyek közül négy jelentett az érintett országokból származó, a vizsgálati időszak alatti behozatalt, nyújtotta be a kért információkat, és járult hozzá ahhoz, hogy szerepeljen a mintában. Az alaprendelet 17. cikke (1) bekezdésével összhangban a Bizottság az Unióba irányuló import legnagyobb mennyisége, illetve az uniós földrajzi elhelyezkedés alapján három importőrt vett fel a mintába. Az alaprendelet 17. cikkének (2) bekezdésével összhangban a Bizottság kikérte valamennyi ismert érintett importőr véleményét a minta kiválasztásával kapcsolatban. Észrevétel nem érkezett.

1.4.3. Mintavétel Észak-Macedónia, Oroszország és Törökország exportáló gyártói körében

- (10) A mintavétel szükségességének eldöntéséhez, szükséges esetben pedig a minta kiválasztásához a Bizottság valamennyi észak-macedóniai, oroszországi és törökországi exportáló gyártót felkérte, hogy nyújtsa be az eljárás megindításáról szóló értesítésben meghatározott információkat. Emellett a Bizottság felkérte Észak-Macedónia, Oroszország és Törökország Európai Unió melletti képviselőit, hogy azonosítsanak más olyan exportáló gyártókat a saját országukban, és/vagy lépjenek kapcsolatba velük, amelyek érdekeltek lehetnek a vizsgálatban való részvételben.
- (11) Tíz törökországi, három észak-macedóniai és két oroszországi exportáló gyártó bocsátotta rendelkezésre a kért információkat, és járult hozzá ahhoz, hogy szerepeljen a mintában.
- (12) Tekintettel az Észak-Macedóniában és Oroszországban működő exportáló gyártók korlátozott számára, a Bizottság úgy határozott, hogy e két országban nincs szükség mintavételre.
- (13) Ami a törökországi exportáló gyártókat illeti, a Bizottság az alaprendelet 17. cikkének (1) bekezdésével összhangban három exportáló gyártóból álló mintát választott ki az Unióba irányuló kivitel azon legnagyobb reprezentatív volumene alapján, amely a rendelkezésre álló idő alatt még észszerűen megvizsgálható. Az alaprendelet 17. cikkének (2) bekezdésével összhangban a Bizottság a minta kiválasztásáról egyeztetett valamennyi ismert érintett exportáló gyártóval és az érintett ország hatóságaival. Észrevétel nem érkezett.

1.5. Egyedi vizsgálat

- (14) Egy törökországi exportáló gyártó kért egyedi vizsgálatot az alaprendelet 17. cikkének (3) bekezdése alapján. A (97) preambulumbekézdésben foglalt következtetésekre tekintettel nem volt szükség e kérelem további feldolgozására.

1.5.1. A kérdőívekre adott válaszok

- (15) A Bizottság a vizsgálat megindításakor online hozzáférhetővé tette a kérdőíveket, és felkérte a három együttműködő észak-macedóniai exportáló gyártót, a két együttműködő oroszországi exportáló gyártót, a mintába felvett három törökországi exportáló gyártót, a mintába felvett négy uniós gyártót, valamint a mintába felvett három független importőrt, hogy adjanak választ a kérdőíven szereplő kérdésekre.
- (16) A három együttműködő észak-macedóniai exportáló gyártó, az egyik együttműködő oroszországi exportáló gyártó, a mintában szereplő három törökországi exportáló gyártó, valamint egy egyedi vizsgálatot kérelmező törökországi exportáló gyártó, a mintába felvett négy uniós gyártó és a mintába felvett három független importőr válaszolt a kérdőívre. Egy oroszországi exportáló gyártó nem nyújtott be választ, és bejelentette, hogy nem kíván együttműködni.

1.6. Ellenőrző látogatások

- (17) A Bizottság minden olyan információt beszerzett és ellenőrzött, amelyet szükségesnek tartott a dömping, az abból eredő kár és az uniós érdek ideiglenes megállapításához. Az alaprendelet 16. cikke szerinti ellenőrző látogatásokra a következő vállalatok telephelyén került sor:

Európai Acélcsőipari Szövetség (ESTA), Párizs, Franciaország

A mintába felvett uniós gyártók

— Tata Steel UK Limited, Corby, Egyesült Királyság

— Tata Steel Tubes BV, Oosterhout és Zwijndrecht, Hollandia

— Marcegaglia Carbon Steel S.P.A., Gazoldo degli Ippoliti, Olaszország

Észak-macedóniai exportáló gyártók

— FZC 11 Oktomvri AD, Kumanovo

— IGM-Trade Ilija I dr. d.o.o., Kavadarci

— Metalopromet Dooel, Strumica

PAO Severstal csoport

— PAO Severstal, Cserepovec, Oroszország

— JSC Severstal Distribution, Cserepovec, Oroszország

— SIA Severstal Distribution, Riga, Lettország

— Severstal Export GmbH, Manno, Svájc

Törökországi exportáló gyártók

— Noksel Celik Boru Sanayi, Ankara

— Özdemir Boru Profil San. ve Tic. Ltd. Şti., Zonguldak

— Tosçelik Profil ve Sac Endüstrisi, Iskenderun

— Yücel Boru ve Profil Endüstrisi, Isztambul

A mintába felvett független uniós importőrök

— Kromat Trading Ltd., London, Egyesült Királyság

— Carl Spaeter GmbH, Duisburg, Németország

1.7. Vizsgálati időszak és figyelembe vett időszak

- (18) A dömpingre és a kárra vonatkozó vizsgálat a 2017. július 1. és 2018. június 30. közötti időszakot ölelte fel (a továbbiakban: a vizsgálati időszak). A kár felmérése szempontjából lényeges tendenciák vizsgálata a 2015. január 1. és a vizsgálati időszak vége közötti időszakra (a továbbiakban: a figyelembe vett időszak) terjedt ki.

2. AZ ÉRINTETT TERMÉK ÉS A HASONLÓ TERMÉK

2.1. Az érintett termék

- (19) Az érintett termék a jelenleg a 7306 61 92 és a 7306 61 99 KN-kód alá tartozó, Észak-Macedóniából, Oroszországból és Törökországból származó, vasból (de nem öntöttvasból) vagy acélból (de nem rozsdamentes acélból) készült, négyzet vagy téglalap keresztmetszetű hegesztett csövek és üreges profilok – az olaj vagy gáz szállítására használt vezetékcső és az olaj- vagy gázfűrészhöz használt bélésű és termelőcső kivételével (a továbbiakban: az érintett termék).
- (20) Az üreges idomacélok alkalmazása széles körű; használatosak például az építőiparban szerkezeti és teherhordozó elemekként, az anyagmozgató berendezésekben, a szerszámgépekben, a gépjárműiparban, a mezőgazdasági gépekben és berendezésekben és más hasonló célokra.

2.2. A hasonló termék

- (21) A vizsgálat rámutatott arra, hogy a következő termékek ugyanazokkal az alapvető fizikai, kémiai és műszaki jellemzőkkel rendelkeznek, továbbá az alapvető felhasználási területeik is megegyeznek:
- az érintett termék;
  - az érintett országok belföldi piacán előállított és értékesített termék;
  - az uniós gazdasági ágazat által az Unióban gyártott és értékesített termék.
- (22) A Bizottság ezért úgy döntött, hogy az említett termékek az alaprendelet 1. cikkének (4) bekezdése értelmében vett hasonló termékeknek minősülnek.

3. DÖMPING

3.1. Észak-Macedónia

- (23) A következő három észak-macedóniai exportáló gyártó működött együtt a vizsgálatban: az FZC 11 Oktomvri AD (a továbbiakban: FZC), az IGM-Trade Ilija I dr. d.o.o. (a továbbiakban: IGM) és a Metalopromet Doool (a továbbiakban: Metalopromet).

3.1.1. Rendes érték

- (24) A rendes érték kiszámításához az alaprendelet 2. cikkének (2) bekezdésével összhangban a Bizottság először megvizsgálta, hogy az együttműködő exportáló gyártók mindegyike esetében reprezentatív-e a teljes belföldi értékesítés volumene. A belföldi értékesítés akkor minősül reprezentatívnak, ha a hasonló termék független vevők részére belföldi piacon történő belföldi értékesítésének teljes volumene az egyes exportáló gyártók esetében eléri a felülvizsgálat tárgyát képező termék Unióba irányuló exportértékesítési összmenyiségének legalább 5 %-át a vizsgálati időszak alatt.
- (25) Az egyik exportáló gyártó – nevezetesen az FZC – esetében a teljes belföldi értékesítés nem volt reprezentatív az alaprendelet 2. cikkének (2) bekezdése értelmében.
- (26) mivel a hasonló terméket nem értékesítették reprezentatív mennyiségben a belföldi piacon, ezért az FZC esetében a Bizottság az alaprendelet 2. cikkének (3) és (6) bekezdése alapján állapította meg a rendes értéket.
- (27) Amennyiben valamely terméktípus esetében nem volt nyereséges értékesítés, a Bizottság a rendes értéket úgy számította ki az adott típusra, hogy az együttműködő exportáló gyártó hasonló termékének a vizsgálati időszak alatti átlagos gyártási költségéhez hozzáadta a következőket:
- a) a mintában szereplő együttműködő exportáló gyártónál a hasonló termék belföldi, szokásos kereskedelmi forgalom keretében, a vizsgálati időszak alatt történő értékesítése során felmerült értékesítési, általános és igazgatási költségek (a továbbiakban: SGA-költségek) súlyozott átlaga; valamint
  - b) az együttműködő exportáló gyártónak a hasonló termék belföldi, szokásos kereskedelmi forgalom keretében, a vizsgálati időszak alatt történő értékesítésével elért nyereségének súlyozott átlaga.

Amennyiben valamely terméktípus esetében volt nyereséges értékesítés, a Bizottság az adott típusra vonatkozó rendes értéket nem az SGA-költségek és a nyereség súlyozott átlagának felhasználásával, hanem az adott típus SGA-költségeinek és nyereségeinek felhasználásával számította ki.

- (28) Az IGM és a Metalopromet esetében – a (24) preambulumbekzdésben ismertetett reprezentativitásvizsgálat alapján – a Bizottság megállapította, hogy a hasonló terméket a belföldi piacon összességében reprezentatív mennyiségben értékesítették.
- (29) A Bizottság ezt követően meghatározta a független vevőknek a belföldi piacon történt nyereséges értékesítések részarányát – az alaprendelet 2. cikkének (4) bekezdésével összhangban – annak megállapítása céljából, hogy a rendes érték kiszámítását a tényleges belföldi értékesítések alapján végezze-e el.
- (30) A rendes értéket – függetlenül attól, hogy az értékesítések nyereségesek-e vagy sem – az egyes terméktípusok tényleges belföldi ára alapján kell meghatározni, amennyiben:
- a terméktípusnak a kiszámított előállítási költséggel megegyező vagy azt meghaladó nettó áron értékesített volumene meghaladja a terméktípus teljes értékesítési volumenének 80 %-át; valamint
  - e terméktípus súlyozott átlagos értékesítési ára megegyezik a termelési egységköltséggel, vagy meghaladja azt.
- (31) Ebben az esetben a rendes érték a terméktípusnak a vizsgálati időszak alatt megvalósított összes belföldi értékesítése során alkalmazott árak súlyozott átlaga.
- (32) Abban az esetben, ha az összes belföldi értékesítés kevesebb mint 80 %-a volt nyereséges, vagy a súlyozott átlagos értékesítési ár alacsonyabb volt a termelési költségnél, a rendes értéket kizárólag a nyereséges értékesítések súlyozott átlagaként számították ki.
- (33) Amennyiben a szokásos kereskedelmi forgalomban nem, vagy nem elegendő mennyiségben értékesítették a hasonló termék valamely terméktípusát, vagy a belföldi piacon nem értékesítettek valamely terméktípust reprezentatív mennyiségben, a Bizottság a rendes értéket az alaprendelet 2. cikkének (3) és (6) bekezdésével összhangban számította ki, a fenti (27) preambulumbekzdésben leírtaknak megfelelően.
- (34) A vizsgálat megállapította, hogy az IGM és a Metalopromet esetében néhány terméktípus tekintetében a rendes kereskedelmi forgalomban nem, vagy nem elegendő mennyiségben értékesítették a hasonló termék valamely terméktípusát, vagy egy adott terméktípust nem értékesítettek reprezentatív mennyiségben a belföldi piacon. E terméktípusok esetében a rendes értéket az alaprendelet 2. cikke (3) és (6) bekezdésének megfelelően állapították meg. A fennmaradó terméktípusok esetében a rendes érték a rendes kereskedelmi forgalom keretében alkalmazott belföldi árakon alapult.
- (35) A végső tájékoztatással kapcsolatos észrevételeiben a panaszos azzal érvelt, hogy a rendes érték fent ismertetett számítási módszere inkonzisztens volt. A panaszos azt állította, hogy a Bizottságnak minden észak-macedóniai exportőr esetében a számtanilag képzett rendes értéket kellett volna használnia (szemben a belföldi értékesítésekkel), különösen azért, mert az észak-macedóniai belföldi piac – mérete, pénzügyi kapacitásai és versenyfeltételei miatt – nem reprezentatív viszonyítási alapja az uniós piacra történő értékesítésnek.
- (36) A Bizottság megjegyzi, hogy a rendes érték kiszámítására vonatkozó megközelítése következetesen követte az alaprendelet 2. cikk meghatározott módszertant. Olyan esetben, amikor a rendes kereskedelmi forgalomban elegendő értékesítés történik, az említett rendelkezéssel ellentétes lenne a panaszos javaslatának megfelelően figyelmen kívül hagyni az árakat. Ezért a Bizottság ezt az állítást elutasította.

3.1.2. Exportár

- (37) Mindkét észak-macedóniai exportáló gyártó közvetlenül független uniós vevőknek értékesítette az érintett terméket. Így az exportárat az Unióba történő kivitelre eladott érintett termékért ténylegesen fizetett vagy fizetendő árak alapján állapították meg az alaprendelet 2. cikkének (8) bekezdésével összhangban.

3.1.3. Összehasonlítás

- (38) A Bizottság a rendes értéket és az exportárat gyártelepi szinten hasonlította össze egymással.
- (39) Amennyiben azt a tisztességes összehasonlítás elve megkövetelte, a Bizottság az alaprendelet 2. cikke (10) bekezdésének megfelelően kiigazította a rendes értéket és/vagy az exportárat az árak összehasonlíthatóságát befolyásoló különbségek tekintetében. Kiigazításokra került sor az árengedmények, a kezelési, rakodási és mellék-költségek, a szállítási, a hitelköltségek, a banki költségek, a csomagolás és a jutalékok tekintetében.

3.1.4. Dömpingkülönbözet

- (40) A Bizottság az alaprendelet 2. cikkének (11) és (12) bekezdésével összhangban a hasonló termék minden egyes típusára vonatkozó rendes érték súlyozott átlagát összehasonlította az érintett termék megfelelő típusára vonatkozó exportár súlyozott átlagával.
- (41) Észak-Macedónia nagymértékben együttműködött, mivel a vizsgálati időszakban az Unióba irányuló teljes kivitel közel 100 %-át az együttműködő exportáló gyártók kivitele tette ki. Ennek alapján a CIF importérték százalékában kifejezett dömpingkülönbözetek a következők:

Vállalat	Dömpingkülönbözet (%)
FZC 11 Oktomvri AD	8,5
IGM-Trade Ilija I dr. d.o.o.,	1,5
Metalopromet Doael	1,9
Országos dömpingkülönbözet	2,9

- (42) Tekintettel arra, hogy a mintába felvett három észak-macedóniai exportáló gyártó közül kettő esetében a dömpingkülönbözet az alaprendelet 9. cikkének (3) bekezdésében meghatározott *de minimis* küszöbérték alatt van, a Bizottság megvizsgálta, hogy az országos dömpingkülönbözet súlyozott átlaga meghaladta-e ezt a küszöbértéket.
- (43) Az országos dömpingkülönbözetet az összes Észak-Macedóniában működő együttműködő exportáló gyártó esetében megállapított dömpingkülönbözetek súlyozott átlaga alapján számították ki. A dömping összege az együttműködő exportáló gyártók által realizált kivitel CIF értékének százalékában kifejezve 2,9 % volt, azaz meghaladta a fentiekben meghatározott 2 % -os *de minimis* küszöbértéket.

3.2. Oroszország

- (44) Oroszországban egy exportáló gyártó működött együtt a vizsgálatban, nevezetesen a PAO Severstal (a továbbiakban: Severstal).

3.2.1. Rendes érték

- (45) Az alaprendelet 2. cikkének (2) bekezdésével összhangban a Bizottság először megvizsgálta, hogy a Severstal esetében a belföldi értékesítés teljes volumene reprezentatívnak tekinthető-e. A belföldi értékesítés akkor reprezentatív, ha a hasonló termék független vevők részére belföldi piacon történő belföldi értékesítésének teljes volumene az egyes exportáló gyártók esetében eléri az érintett termék Unióba irányuló kivitel keretében értékesített teljes volumenének legalább 5 %-át a vizsgálati időszak alatt. Ennek alapján megállapítást nyert, hogy a hasonló termék belföldi összértékesítése a Severstal esetében reprezentatív volt.
- (46) A Bizottság ezt követően meghatározta a független vevőknek a belföldi piacon történt nyereséges értékesítések részarányát – az alaprendelet 2. cikkének (4) bekezdésével összhangban – annak megállapítása céljából, hogy a rendes érték kiszámítását a tényleges belföldi értékesítések alapján végezze-e el.
- (47) A rendes értéket – függetlenül attól, hogy az értékesítések nyereségesek-e vagy sem – az egyes terméktípusok tényleges belföldi ára alapján kell meghatározni, amennyiben:
- a terméktípusnak a kiszámított előállítási költséggel megegyező vagy azt meghaladó nettó áron értékesített volumene meghaladja a terméktípus teljes értékesítési volumenének 80 %-át; valamint
  - e terméktípus súlyozott átlagos értékesítési ára megegyezik a termelési egységköltséggel, vagy meghaladja azt.
- (48) Ebben az esetben a rendes érték a terméktípusnak a vizsgálati időszak alatt megvalósított összes belföldi értékesítése során alkalmazott árak súlyozott átlaga.

- (49) Abban az esetben, ha az összes belföldi értékesítés kevesebb mint 80 %-a volt nyereséges, vagy a súlyozott átlagos értékesítési ár alacsonyabb volt a termelési költségnél, a rendes értéket kizárólag a nyereséges értékesítések súlyozott átlagaként számították ki.
- (50) Amennyiben a szokásos kereskedelmi forgalomban nem, vagy nem elegendő mennyiségben értékesítették a hasonló termék valamely terméktípusát, vagy a belföldi piacon nem értékesítettek valamely terméktípust reprezentatív mennyiségben, a Bizottság a rendes értéket az alaprendelet 2. cikkének (3) és (6) bekezdésével összhangban számította ki, a fenti (27) preambulumbekkezdésben leírtaknak megfelelően.
- (51) A vizsgálat megállapította, hogy az egyetlen együttműködő exportáló gyártó esetében a rendes érték egyes terméktípusok tekintetében a vonatkozó terméktípus vizsgálati időszak alatti összes belföldi értékesítésének súlyozott átlagán, egyes terméktípusoknál a rendes kereskedelmi forgalom keretében alkalmazott belföldi árakon alapult, bizonyos terméktípusok esetében pedig azt az alaprendelet 2. cikke (3) és (6) bekezdésének megfelelően számították ki.

3.2.2. Exportár

- (52) A Severstal három értékesítési csatornát vett igénybe a vizsgálati időszak alatti uniós értékesítéshez: az érintett terméket közvetlenül az első független uniós vevő részére, az Unión belüli kapcsolatban álló importőrökön keresztül, illetve egy vele kapcsolatban álló svájci kereskedőn keresztül értékesítette.
- (53) Ha az exportáló gyártó az érintett terméket közvetlenül az uniós független vevőknek exportálta, illetve ha az exportra a kapcsolatban álló svájci kereskedőn keresztül került sor, az exportárat az alaprendelet 2. cikkének (8) bekezdésével összhangban az Unióba irányuló exportra értékesített érintett termékért ténylegesen megfizetett vagy megfizetendő árak alapján állapították meg.
- (54) A kapcsolatban álló importőrökön keresztül történő értékesítések esetében az exportárat az alaprendelet 2. cikke (9) bekezdésének megfelelően az importált termék független uniós vevők részére történt első viszonteladásakor alkalmazott ár alapján határozták meg. A Bizottság az árat a behozatal és a viszonteladás között felmerülő összes költség, ezen belül az SGA-költségek, valamint a nyereség figyelembevételével kiigazította.
- (55) A megfelelő nyereség szint megállapítása érdekében a Bizottság értékelte a mintába felvett három importőrtől gyűjtött információkat. A vizsgálat feltárta, hogy a mintában szereplő importőrök közül kettő elsősorban az Unióban beszerzett áruk széles körének forgalmazójaként jár el, és az érintett termék behozatala az üzleti tevékenységüknek csak nagyon kis hányadát teszi ki. Egyik vállalat sem volt képes a behozatali tevékenységeihez kapcsolódó haszonkulcsot a teljes tevékenysége haszonkulcsától elkülöníteni. Ezért e vállalatok haszonkulcsa nem tükrözte az érintett termék behozatalával és viszonteladásával kapcsolatos tevékenységüket. A harmadik független importőr fő tevékenysége az érintett termék behozatala és viszonteladása volt, így a bejelentett haszonkulcs megfelelően tükrözte ezt a tevékenységet. Következésképpen a Bizottság ezen importőr haszonkulcsát használta az exportár kiszámításához, az alaprendelet 2. cikkének (9) bekezdésével összhangban. A haszonkulcs [2 %-6 %] volt.

3.2.3. Összehasonlítás

- (56) A Bizottság a rendes értéket és az egyetlen exportáló gyártó exportárat gyártelepi paritáson hasonlította össze.
- (57) Amennyiben azt a tisztességes összehasonlítás elve megkövetelte, a Bizottság az alaprendelet 2. cikke (10) bekezdésének megfelelően kiigazította a rendes értéket és/vagy az exportárat az árak összehasonlíthatóságát befolyásoló különbségek tekintetében. Kiigazításokra került sor a szállítási, kezelési, rakodási és mellékköltségek, a biztosítási, csomagolási és hitelköltségek, az importterhek, a banki költségek, az árengedmények és a jutalékok tekintetében.
- (58) Az együttműködő exportáló gyártó az alaprendelet 2. cikke (10) bekezdésének g) pontja alapján kiigazítást kért az euróban kifejezett exportértékesítésére vonatkozó negatív hitelköltségek miatt. Az exportáló gyártó azzal érvelt, hogy az Unióba irányuló összes értékesítés euróban történt, és a vizsgálati időszakban az euro átlagos LIBOR rátája negatív volt. A Bizottság megjegyzi, hogy a hitelköltségek 2. cikk (10) bekezdés g) pontja szerinti kiigazításának célja, hogy tükrözze az eladó és a vevő között a szerződés vagy az értékesítés időpontjában elfogadott hitelfeltételeket. Valójában ez az a tényező, amelyet figyelembe vettek a felszámított ár meghatározása során, függetlenül ezen értékesítések tényleges végső költségeitől vagy nyereségeitől, mivel ezeket a költségeket vagy nyereségeket nem lehetett figyelembe venni, amikor az árat a szerződésben meghatározták. Mindenesetre és a fentiek sérelme nélkül, a vállalat nem bizonyította, hogy ez hatással volt az árra és az árak összehasonlíthatóságára, ezért ezt a kérelmet a Bizottság elutasította.

- (59) A kapcsolatban álló svájci kereskedőn keresztül történő exportértékesítések tekintetében az exportáló gyártó azzal érvelt, hogy a svájci kereskedő az ő belső értékesítési részlegeként járt el, amellyel egyetlen gazdasági egységet alkot. Az exportáló gyártó rámutatott, hogy a svájci kereskedő az ő 100 %-os leányvállalata, amely az érintett terméket az Unióba értékesíti. Ezért az együttműködő exportáló gyártó szerint a Bizottságnak nem lett volna szabad kiigazítania az exportárát a jutalék tekintetében.
- (60) A vizsgálat azonban megállapította, hogy az anyavállalat és a svájci kereskedő között nem volt kizárólagos kapcsolat az Unióba irányuló értékesítések tekintetében, és a csoporton belül más olyan jogalanyok is voltak – beleértve az exportáló gyártót is –, amelyek közvetlenül értékesítettek az Unióba. Az (52) preambulumbekzdésben említettek szerint az oroszországi anyavállalat az érintett termék vonatkozásában három különböző exportcsatornát tartott fenn az Unióba irányuló kivitel vonatkozásában. Ezen okok miatt a Bizottság arra a következtetésre jutott, hogy az exportáló gyártóval kapcsolatban álló svájci vállalat nem volt az exportáló gyártó olyan integrált és belső értékesítési részlege, amely alapján a két jogalany egyetlen gazdasági egységet alkotott volna. Ehelyett a Bizottság úgy ítélte meg, hogy a svájci vállalat jutalék alapján dolgozó ügynöknek tekinthető az alaprendelet 2. cikke (10) bekezdésének i) pontja értelmében. Ezért a Bizottság elutasította azt az állítást, hogy az exportáló gyártó és a vele kapcsolatban álló svájci kereskedő egyetlen gazdasági egységet alkot. Ennek eredményeként a Bizottság kiigazította az exportárát az alaprendelet 2. cikke (10) bekezdésének i) pontjával összhangban a jutalékok levonásával. A jutalékok kiszámítása a kereskedő SGA-költségei és az Unióban működő független importőrök által szolgáltatott információk alapján az (55) preambulumbekzdésben megállapított észszerű haszonkulcs alapján történt.

3.2.4. Dömpingkülönbözet

- (61) A Bizottság az alaprendelet 2. cikkének (11) és (12) bekezdésével összhangban a hasonló termék minden egyes típusára vonatkozó rendes érték súlyozott átlagát összehasonlította az érintett termék megfelelő típusára vonatkozó exportár súlyozott átlagával.
- (62) Oroszország nagymértékben együttműködött, mivel a vizsgálati időszakban az Unióba irányuló teljes kivitel közel 85 %-át az együttműködő exportáló gyártó kivitele tette ki. Ennek alapján a CIF importérték százalékában kifejezett dömpingkülönbözetek a következők:

Vállalat	Dömpingkülönbözet (%)
PAO Severstal	- 1,4
Országos dömpingkülönbözet	- 1,4

- (63) Tekintettel az oroszországi együttműködés magas szintjére, az egész országra kiterjedő dömpingkülönbözetet az együttműködő exportáló gyártó esetében megállapított dömpingkülönbözet szintjén állapították meg.
- (64) A végső tájékoztatással kapcsolatos észrevételeiben a panaszos azt állította, hogy a Bizottságnak az országos dömpingkülönbözetet nem az egyetlen együttműködő exportáló gyártó esetében megállapított dömpingkülönbözetrel azonos szinten kellett volna megállapítania, hanem azt az alaprendelet 18. cikkével összhangban kellett volna kiszámítania.
- (65) A panaszos nem magyarázta azon állítását, hogy tisztességtelen lenne az országos különbséget az együttműködő exportáló gyártóra vonatkozó megállapításokra alapozni, és nem nyújtott be az állítását alátámasztó további információt vagy bizonyítékot. A (62) preambulumbekzdésben említettek szerint az orosz együttműködés szintje magas volt, és a benyújtott adatok reprezentatívnak minősültek, függetlenül attól, hogy egy vagy több oroszországi exportáló gyártó végezte-e az exportot. Továbbá, az országos különbséget akkor is a *de minimis* szint alatt maradt volna, ha a Bizottság az együttműködő exportáló gyártó által exportált legtöbb terméktípust felhasználta volna a maradványvám kiszámításához. Ezért a Bizottság ezt az állítást elutasította.
- (66) Tekintettel az országos negatív dömpingkülönbözetre, az alaprendelet 9. cikkének (3) bekezdésével összhangban az Oroszországból származó üreges idomacélok behozatala tekintetében a vizsgálatot intézkedések nélkül meg kell szüntetni.

3.3. Törökország

- (67) Tíz törökországi exportáló gyártó működött együtt a vizsgálatban. Amint az a (13) preambulumbekzdésben szerepel, a Bizottság három vállalatot választott be a mintába, nevezetesen a következőket: Noksel Celik Boru Sanayi, Tosçelik Profil ve Sac Endüstrisi és Yücel Boru ve Profil Endüstrisi.

3.3.1. Rendes érték

- (68) Az alaprendelet 2. cikkének (2) bekezdésével összhangban a Bizottság először megvizsgálta, hogy az egyes együttműködő exportáló gyártók esetében a belföldi értékesítés teljes volumene reprezentatívnak tekinthető-e. A belföldi értékesítés akkor reprezentatív, ha a hasonló termék független vevők részére belföldi piacon történő belföldi értékesítésének teljes volumene az egyes exportáló gyártók esetében eléri az érintett termék Unióba irányuló kivitel keretében értékesített teljes volumenének legalább 5 %-át a vizsgálati időszak alatt. Ennek alapján megállapítást nyert, hogy az egyes együttműködő exportáló gyártók esetében a hasonló termék belföldi összértékesítése reprezentatív volt.
- (69) A Bizottság ezt követően meghatározta a független vevőknek a belföldi piacon történt nyereséges értékesítések részarányát – az alaprendelet 2. cikkének (4) bekezdésével összhangban – annak megállapítása céljából, hogy a rendes érték kiszámítását a tényleges belföldi értékesítések alapján végezze-e el.
- (70) A rendes értéket – függetlenül attól, hogy az értékesítések nyereségesek-e vagy sem – az egyes terméktípusok tényleges belföldi ára alapján kell meghatározni, amennyiben:
- a terméktípusnak a kiszámított előállítási költséggel megegyező vagy azt meghaladó nettó áron értékesített volumene meghaladja a terméktípus teljes értékesítési volumenének 80 %-át; valamint
  - e terméktípus súlyozott átlagos értékesítési ára megegyezik a termelési egységköltséggel, vagy meghaladja azt.
- (71) Ebben az esetben a rendes érték a terméktípusnak a vizsgálati időszak alatt megvalósított összes belföldi értékesítése során alkalmazott árak súlyozott átlaga.
- (72) Abban az esetben, ha az összes belföldi értékesítés kevesebb mint 80 %-a volt nyereséges, vagy a súlyozott átlagos értékesítési ár alacsonyabb volt a termelési költségnél, a rendes értéket kizárólag a nyereséges értékesítések súlyozott átlagaként számították ki.
- (73) Amennyiben a szokásos kereskedelmi forgalomban nem, vagy nem elegendő mennyiségben értékesítették a hasonló termék valamely terméktípusát, vagy a belföldi piacon nem értékesítettek valamely terméktípust reprezentatív mennyiségben, a Bizottság a rendes értéket az alaprendelet 2. cikkének (3) és (6) bekezdésével összhangban számította ki, a fenti (27) preambulumbekkezdésben leírtaknak megfelelően.
- (74) A vizsgálat megállapította, hogy a három együttműködő exportáló gyártó esetében a rendes érték egyes terméktípusok esetében a vonatkozó terméktípus vizsgálati időszak alatti összes belföldi értékesítésének súlyozott átlagán, egyes terméktípusoknál a rendes kereskedelmi forgalom keretében alkalmazott belföldi árakon alapult, egyes további terméktípusok esetében pedig azt az alaprendelet 2. cikke (3) és (6) bekezdésének megfelelően számították ki.

3.3.2. Exportár

- (75) Mindhárom törökországi exportáló gyártó közvetlenül független uniós vevőknek értékesítette az érintett terméket. Így az exportárakat az Unióba történő kivitelre eladott érintett termékért ténylegesen fizetett vagy fizetendő árak alapján állapították meg az alaprendelet 2. cikkének (8) bekezdésével összhangban.

3.3.3. Összehasonlítás

- (76) A Bizottság a rendes értéket és a három exportáló gyártó exportárát gyártelepi paritáson hasonlította össze.
- (77) Amennyiben azt a tisztességes összehasonlítás elve megkövetelte, a Bizottság az alaprendelet 2. cikke (10) bekezdésének megfelelően kiigazította a rendes értéket és/vagy az exportárát az árak összehasonlíthatóságát befolyásoló különbségek tekintetében. Kiigazításokra került sor a szállítási és kezelési költségek, a hitelköltségek, a jutalékok, a csomagolás, a banki költségek és az év végi visszatérítések tekintetében.
- (78) Az egyik exportáló gyártó azzal érvelt, hogy a rendes értéket az alaprendelet 2. cikke (10) bekezdésének b) pontja alapján ki kell igazítani az aktív feldolgozási rendszer miatt, ahol is az importált felhasználandó anyagokra vonatkozó vámot nem fizetik ki, ha a késztermék egyenértékű mennyiségét exportálják. Míg azonban az exportáló gyártó bizonyította, hogy nem fizette meg a vámot egyes olyan inputtermékek után, amelyeket felhasználtak az exportált termék gyártásához, azt nem bizonyította, hogy az egyenértékű vámot a hazai piacra szánt késztermékbe beépített inputokra megfizették volna. Következésképpen az exportáló gyártó nem bizonyította, hogy az aktív feldolgozási rendszer alkalmazása hatással van az árak összehasonlíthatóságára, ezért a Bizottság az exportáló gyártó ezen igényét elutasította.

- (79) A végső tájékoztatással kapcsolatos észrevételeiben a panaszos azzal érvelt, hogy a Bizottság nem adott kielégítő magyarázatot az aktív feldolgozási rendszerek exportőr általi használatára és annak a dömpingkülönbözetre gyakorolt hatására vonatkozóan. A panaszos azt állította, hogy vannak más nyitott kérdések is, de azokat nem fejtette ki.
- (80) A Bizottság megjegyzi, hogy a (78) preambulumbekzdés célja az volt, hogy magyarázatot adjon a kiigazításra vonatkozó kérelemre és az elutasítás okaira, és nem az, hogy az aktív feldolgozási rendszer exportáló gyártók általi használatát magyarázza. Az aktív feldolgozási rendszer alkalmazása önmagában nem befolyásolja a dömpingre vonatkozó számításokat. Csak akkor lényeges, amennyiben befolyásolja az árak összehasonlíthatóságát a rendes érték és az exportár között. Itt azonban, mint azt a (78) preambulumbekzdés kifejti, nem ez a helyzet. Ezért a Bizottság ezt az állítást elutasította.
- (81) A panaszos 2019. március 26-i beadványában azzal érvelt, hogy az Unióban értékesített és a belföldi piacon értékesített állítólagosan ugyanazon terméktípusok között fizikai különbségek vannak, mivel a török exportáló gyártók eltérő szabványokat alkalmaznak az Unióba történő értékesítés során (EN 10219) és a belföldi piacon történő értékesítéskor (TS 5314). A panaszos szerint a török szabvány az uniós szabványtól lényegesen eltérő mennyiségi tűréshatárt állapít meg. Ez azt jelenti, hogy a török exportáló gyártók által bejelentett névleges mennyiségek jelentősen torzítják a leszállított tényleges mennyiségeket, és így a bejelentett egységárakat. Következésképpen a dömpingkülönbözetre mesterségesen alacsonyak. A torzulás kiküszöbölése érdekében ezért a rendes értékhez közelítő, felfelé történő kiigazításra lenne szükség.
- (82) A panaszos érvelése az alábbi két feltételezésen alapul: i. az exportáló gyártók a belföldi értékesítéseik céljára TS 5314 szabványt használnak; és ii. a dömpingszámítás a névleges, semmint a tényleges tömegre alapult. A 2019. március 26-i, valamint a 2019. április 1-jei és 2-i beadványaikban az exportáló gyártók mindkét feltételezést vitatták, azzal érvelve, hogy i. a vizsgálati időszak alatt nem használták a TS 5314 szabványt; és ii. a kérdőívre adott válaszokban szereplő adatok a névleges helyett a tényleges tömegre vonatkoztak. A Bizottság mindkét szempontot ellenőrizte és megerősítette.
- (83) A panaszos 2019. április 5-i beadványában megismételte ezt az állítást, és rámutatott arra, hogy az exportáló gyártók a vizsgálati időszakon kívül alkalmazhatták a TS 5314 szabványt. A panaszos megkérdőjelezte azt a megállapítást, hogy a török vállalatok nem követik a török szabványokat a belföldi piacon történő értékesítés során. A panaszos megkérdőjelezte továbbá a tényleges tömeg mérésének vagy kiszámításának módját is.
- (84) A Bizottság megerősítette, hogy mind a szabványok használatát, mind pedig a termék tömegét megvitatták az exportáló gyártókkal, és a helyszíni ellenőrzések során ellenőrizték azokat. Ezeket a problémákat e termék korábbi vizsgálataiban már azonosították, és e vizsgálat során különös figyelmet fordítottak rájuk. Ezért a Bizottság elutasította a panaszos állítását.
- (85) A végső tájékoztatással kapcsolatos észrevételeiben a panaszos megismételte azt az állítását, hogy a törökországi exportáló gyártók szabványos tömegszámítást alkalmaznak, ami szabványtól függően eltérő tonnánkénti végső árhoz vezet. A panaszos azzal érvelt, hogy a Bizottság nem szolgált kellő magyarázattal arra vonatkozóan, miként ellenőrizte azt, hogy az exportáló gyártók számlázáskor a tényleges tömeget használják az elméleti tömeg helyett.
- (86) Amint az a (84) preambulumbekzdésben is szerepel, a Bizottság ellenőrizte, hogy a mintába felvett exportáló gyártók a dömpingellenes kérdőívre adott válaszukban megadták az érintett termék és az Unióban, illetve belföldön értékesített hasonló termék tényleges tömegét. A Bizottság a belföldi piacon és az uniós ügyfeleknek kiállított számlákból vett mintát választott ki, és a tömeget a fuvarokmányok és a fuvarszámlák, valamint az uniós vevőknek történő értékesítésekre vonatkozó vám-árnyilatkozatok alapján értékelte. Az ellenőrzés megerősítette, hogy az exportáló gyártók az értékesített termék tényleges tömegéről számoltak be, nem pedig a normán alapuló elméleti tömegről.
- (87) A panaszos 2019. április 15-i beadványában továbbá azzal érvelt, hogy a piaci információk szerint a török exportőrök, bár az EN 10219 alapján számláznak az Egyesült Királyságnak, valójában a BS 4848 szerint gyártott üreges idomacélok előállítását és szállítását végzik. A panaszos azt állította továbbá, hogy amennyiben ez a helyzet állna fenn, a számlán szerepeltetett elméleti tömeg torzult volna. A panaszos azzal érvelt, hogy torzulás történt, mivel i. a névleges tömeg a hosszegységenkénti névleges tömeg és a hosszúság szorzatán alapul; és ii. a számlán szereplő EN-szabvány méterenként kevesebb tömeget tesz lehetővé (3,30 kg/m), mint a ténylegesen előállított BS-szabvány (3,45 kg/m). A panaszos azt állította, hogy e torzulás kiigazításához átlagosan 3,5 %-kal csökkenteni kell az egyesült királyságbeli értékesítések árát.
- (88) A Bizottság megjegyzi, hogy a panaszos nem szolgált bizonyítékkal erre a gyakorlatra vonatkozóan. A vizsgálat során a Bizottság nem tárt fel olyan bizonyítékot, amely alátámasztotta volna ezt a gyakorlatot. Továbbá, amint az a (82) preambulumbekzdésben is szerepel, a Bizottság megállapította, hogy a mintába felvett exportáló gyártók a dömpingellenes kérdőívre adott válaszukban megadták az érintett termék és az Unióban, illetve belföldön értékesített hasonló termék tényleges tömegét. Ezt a tényleges, nem elméleti súlyt használta a Bizottság a dömpingszámítás során. Ezért a Bizottság elutasította a panaszos állítását.

- (89) A végső tájékoztatással kapcsolatos észrevételeiben a panaszos megismételte a fenti (87) preambulumbekzdésben összefoglalt állítását, miszerint a számlázás az EN 10219 szerint, az értékesítés a BS 4848 szerint történik, ami a névleges tömeg állítólagos különbségét eredményezi. A panaszos azt is állította, hogy bizonyítékkal szolgált a gyakorlat alkalmazására.
- (90) A panaszos által hivatkozott bizonyítékok azt mutatják, hogy az importőrök BS 4848 szerinti terméket kínálnak, de azt nem, hogy azokat az EN 10219 szabvány szerint számlázzák. A fenti magyarázat alapján azonban világos, hogy még ha ez történt is, a dömpingszámítás a tényleges és nem a névleges tömegen alapult. Ezért a Bizottság ezt az állítást elutasította.
- (91) A végső tájékoztatással kapcsolatos észrevételeiben az egyik érdekelt fél azt állította, hogy a török gyártók költség-szerkezete eltér az uniós gyártókéétól, és ezt a különbséget figyelembe kell venni a dömpingkülönbözlet kiszámításánál.
- (92) Emlékeztetni kell arra, hogy nincs jogalap arra, hogy figyelembe lehessen venni az érintett exportáló gyártók és az uniós gazdasági ágazat költség-szerkezetének különbségeit a dömpingkülönbözlet megállapításában. Ezért a Bizottság ezt az állítást elutasította.
- (93) A végső tájékoztatással kapcsolatos észrevételeiben az egyik érdekelt fél azt állította, hogy a török rendes értéket befolyásolja a török belföldi piacra gyártott hasonló termék nyersanyagára és az exportpiacra gyártott érintett termék nyersanyagára közötti különbség. Ez a fél konkrétan azt állította, hogy a belföldi piac esetében a török exportőrök drágább nyersanyagot használnak, mint az exportpiacok esetében.
- (94) Ezekre az állításokra válaszul a Bizottság a következőket állapította meg. Emlékeztetett arra, hogy az alaprendelet 2. cikkének (10) bekezdése alapján tett kiigazításokat csak az árak összehasonlíthatóságát befolyásoló különbségek tekintetében lehetett elvégezni, a költségek összehasonlíthatóságát befolyásoló különbségek tekintetében nem. E tekintetben a Bizottság megjegyezte, hogy a szóban forgó állítást megfogalmazó érdekelt fél nem támasztotta alá bizonyítékokkal, hogy a belföldi és az exportált termék költségei között különbség állna fenn. Mindenesetre a Bizottság megállapította, hogy a vizsgálat nem tárt fel ezen állítást alátámasztó bizonyítékot, így az érdekelt fél észrevételei megalapozatlanok maradtak. Az érdekelt fél nem bizonyította továbbá, hogy az ilyen költségkülönbséget – amely helyzet nem állt fenn – tükrözi a termék ára, amely így befolyásolja a rendes érték és az exportár közötti ár-összehasonlíthatóságot. Ezért a Bizottság ezt az állítást elutasította.

3.3.4. Dömpingkülönbözlet

- (95) A Bizottság az alaprendelet 2. cikkének (11) és (12) bekezdésével összhangban a hasonló termék minden egyes típusára vonatkozó rendes érték súlyozott átlagát összehasonlította az érintett termék megfelelő típusára vonatkozó exportár súlyozott átlagával.
- (96) Törökország nagymértékben együttműködött, mivel a vizsgálati időszakban az együttműködő exportáló gyártók kivitele az Unióba irányuló teljes kivitel közel 100 %-át tette ki. Ennek alapján a CIF importérték százalékában kifejezett dömpingkülönbözlet a következők:

Vállalat	Dömpingkülönbözlet (%)
Noksel Celik Boru Sanayi	0,5
Tosçelik Profil ve Sac Endüstrisi	– 3,6
Yücel Boru ve Profil Endüstrisi	2,5
Országos dömpingkülönbözlet	– 0,03

- (97) Tekintettel arra, hogy az egyik exportáló gyártó esetében a dömpingkülönbözlet negatív, a másik esetében pedig az alaprendelet 9. cikkének (3) bekezdésében meghatározott *de minimis* küszöbérték alatt van, a Bizottság megvizsgálta, hogy az országos dömpingkülönbözlet súlyozott átlaga meghaladta-e ezt a küszöbértéket.
- (98) Az országos dömpingkülönbözletet a mintába felvett vállalatokra megállapított dömpingkülönbözletet súlyozott átlaga alapján számították ki. Az így kiszámított dömpingkülönbözlet a mintában szereplő kivitel CIF értékének százalékában kifejezve – 0,03 % volt.
- (99) Tekintettel az országos negatív dömpingkülönbözletre, a Törökországból származó üreges idomacélok behozatala tekintetében a vizsgálatot intézkedések nélkül meg kell szüntetni.

- (100) E következtetést figyelembe véve a (14) preambulumbekzdésben említett, egyedi vizsgálat iránti kérelem okafogyottá vált.
- (101) A végső tájékoztatással kapcsolatos észrevételeiben az egyik érdekelt fél azt állította, hogy Románia – Törökországhoz viszonyított relatív közelsége miatt – különösen érzékeny az adott országból érkező behozatalra. Az érdekelt fél azzal érvelt, hogy a dömpingkülönbözlet kiszámításakor figyelembe kell venni a román piac e sajátos helyzetét.
- (102) Az érdekelt fél azonban nem fejtette ki, hogy a dömpingkülönbözlet kiszámítására vonatkozó országspecifikus értékelést miként lehetne az alaprendelet rendelkezéseivel összhangban elvégezni. Voltaképpen azok az érvek, amelyeket az érdekelt fél állítása megalapozására előadott, a kárral és az uniós érdekekkel voltak összefüggésben, és nem a dömpinggel. Ezért a Bizottság ezt az állítást elutasította.
- (103) A végső tájékoztatással kapcsolatos észrevételeiben egy török exportáló gyártó azt állította, hogy a tényleges dömpingkülönbözete *de minimis* lett volna, ha a Bizottság a terméktípusok összehasonlításakor részletesebb struktúrát alkalmazott volna, azaz ha csoportosítás helyett a szelvények tényleges méretét és vastagságát állapította volna meg. Ezt az érvet már a vizsgálat során is előterjesztették. Az exportáló gyártó, amikor ezt az érvet eredetileg megfogalmazta, azt állította, hogy az üreges idomacélok ára méretüktől és vastagságuktól függően eltérő.
- (104) A Bizottság megjegyezte, hogy az üreges idomacélok árai valóban jelentősen eltérnek méretüktől és vastagságuktól függően, ha az ár a hosszon alapul (azaz méterenkénti árról van szó). Ez az eltérés nem kifejezetten jelentős, amikor az üreges idomacélt tömeg alapján értékesítik (azaz kilogrammonként). A dömping kiszámítása a kilogrammonkénti árakon alapult, és így indokolt volt a méretek és a vastagság csoportosítása. Ezért a Bizottság ezt az állítást elutasította.

4. KÁR

4.1. Az uniós gazdasági ágazat és az uniós termelés meghatározása

- (105) A vizsgálati időszakban a hasonló terméket több mint 40 uniós gyártó gyártotta. Ezek a gyártók alkotják az alaprendelet 4. cikkének (1) bekezdése értelmében az „uniós gazdasági ágazatot”.
- (106) A vizsgálati időszak alatti teljes uniós termelés mennyiségét az uniós gazdasági ágazatra vonatkozóan rendelkezésre álló információk – például a panaszban foglalt információk –, valamint az Európai Acélszövetségtől gyűjtött, ellenőrzött adatok alapján állapították meg. A vizsgálati időszakban a teljes uniós termelés így 3,4 millió tonnát tett ki.
- (107) A (7) preambulumbekzdésben említettek szerint a Bizottság négy uniós gyártót vett fel a mintába, amelyek a hasonló termék uniós össztermelésének több mint 30 %-át képviselték.

4.2. Uniós felhasználás

- (108) A Bizottság az uniós felhasználást az Eurostat adatai alapján, az uniós gyártók uniós összértékesítésének és a harmadik országokból származó teljes behozatalnak az alapján állapította meg. Eszerint az uniós felhasználás 4 251 597 tonna volt a vizsgálati időszakban.

4.3. Az érintett országokból származó behozatal

4.3.1. Az érintett országokból származó behozatal volumene és piaci részesedése

- (109) A (63) és a (96) preambulumbekzdésben kifejtetteknek megfelelően a vizsgálat Oroszország és Törökország tekintetében *de minimis* országos dömpingkülönbözletet állapított meg, ezért ezen országok esetében a vizsgálatot meg kell szüntetni.
- (110) Megállapítást nyert, hogy Észak-Macedónia országos dömpingkülönbözete 2,9 %. Dömpingelt behozatalnak azonban csak a FZC vállalatától származó behozatal tekinthető, mivel a (41) és a (42) preambulumbekzdésben foglaltak szerint a két másik vállalat esetében a dömpingkülönbözlet az alaprendelet 9. cikkének (3) bekezdésében meghatározott 2 %-os *de minimis* küszöbérték alatt volt.
- (111) A vizsgálati időszakban az Észak-Macedóniából származó dömpingelt behozatal mennyisége [15 000–25 000] tonnát tett ki. A vizsgálati időszak alatt ez az uniós felhasználás [0,35 %-0,59 %]-át és az érintett termék Unióba irányuló összes behozatalának [1,60 %-2,66 %]-át tette ki.

- (112) Az alaprendelet 9. cikkének (3) bekezdése szerint a kár rendszerint akkor tekinthető elhanyagolhatónak, ha az érintett behozatal nem éri el az alaprendelet 5. cikkének (7) bekezdésében meghatározott mennyiséget. A 5. cikk (7) bekezdése pedig úgy rendelkezik, hogy kumuláció nélkül e mennyiségnek el kell érnie az érintett termék uniós felhasználásának legalább 1 %-át kitevő piaci részesedést.
- (113) A (109) preambulumbekkezdésben említettek szerint a jelen vizsgálatban a vizsgált behozatal piaci részesedése az uniós felhasználás [0,35 %-0,59 %]-át tette ki, ami kevesebb, mint az alaprendelet 9. cikkének (3) bekezdése szerinti piaci részesedési követelmény.
- (114) Ezért az ellenkező bizonyításáig a Bizottság azt a következtetést vonta le, hogy a kárt elhanyagolhatónak kell tekinteni, mivel az Észak-Macedóniából származó dömpingelt behozatal mennyisége kisebb, mint az alaprendelet 5. cikkének (7) bekezdésében meghatározott mennyiség.
- (115) Tekintettel az esetleges elhanyagolható kárra, a vizsgálatot – az alaprendelet 9. cikkének (3) bekezdésével összhangban – az Észak-Macedóniából származó üreges idomacélok behozatala tekintetében intézkedések nélkül meg kell szüntetni.

5. KÖVETKEZTETÉS ÉS NYILVÁNOSSÁGRA HOZATAL

- (116) A fentieket figyelembe véve az Észak-Macedóniából, Oroszországból és Törökországból származó üreges idomacélok behozatalára vonatkozó dömpingellenes eljárást meg kell szüntetni.
- (117) A fenti megállapítások fényében a panaszos által benyújtott, nyilvántartásba vétel iránti kérelem okafogyottá vált.
- (118) Valamennyi fél tájékoztatást kapott a Bizottság ténymegállapításairól, és a felek lehetőséget kaptak arra, hogy adott határidőn belül benyújtsák észrevételeiket.
- (119) Az alaprendelet 15. cikkének (1) bekezdésével létrehozott bizottság nem nyilvánított véleményt,

ELFOGADTA EZT A HATÁROZATOT:

1. cikk

A Bizottság a jelenleg 7306 61 92 és 7306 61 99 KN-kód alá tartozó, Észak-Macedóniából, Oroszországból és Törökországból származó, az olaj vagy gáz szállítására használt vezetékcső és az olaj- vagy gázfűréshez használt beléscső és termelőcső kivételével a vasból (de nem öntöttvasból) vagy acélból (de nem rozsdamentes acélból) készült, négyzet vagy téglalap keresztmetszetű hegesztett csövek és üreges profilok behozatalára vonatkozó dömpingellenes eljárást megszünteti.

2. cikk

Ez a határozat az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő napon lép hatályba.

Kelt Brüsszelben, 2019. június 27-én.

a Bizottság részéről
az elnök
Jean-Claude JUNCKER